

по вече, нежели съ Русский языкъ; за-
что то почти всички-ты тыя измѣненія и ис-
правленія сж само на правописаніе-то. Въ ста-
ры-ты ржкописы има буквы ж и ѡж, има и ѣ
ь въ срѣдѣ-тѣ на рѣчи-ты. Въ всички-ты слу-
чии, дѣто въ ржкописы-ты ся намирять тыя
буквы, въ Българскый языкъ ся чюе единъ осо-
бенъ гласъ, кой-то не е употрѣбителенъ въ дру-
гы-ты Славянскы нарѣчія; а Руссы-ти тамъ дѣто
има ж, изричять у, на мѣсто ѡж употрѣблявать
ю, дѣто има ѣ верѣдъ рѣчь, въ тѣхный говоръ
ся чюе о, а дѣто има ь, тамъ ся чюе е. Напр,
Въ стары-ты ржкописы ся пише ржка, бо жся
длъгъ сънъ, прьсть, крьсть; Българ-
скы ся изричя пакъ така: ржка, бо жся
длъгъ, сънъ прьсть, крьсть, а Рус-
си-ти говорятъ рука, боюся, долгъ, сонъ,
переть, крестъ. За това Русси-ти, кога сж
исправляли Цръковны-ты книги, измѣнили сж въ
тѣхъ, спорядъ свое-то нарѣчіе, буквж ж на у,
ѡж на ю, и въ срѣдѣ-тѣ на рѣчи-ты сж писали
о вмѣсто ѣ и е вмѣсто ь. Да забѣлѣжимъ, че
дѣто въ стары-ты ржкописы има буквы ж, ѣ,
ь, двѣ-ты послѣдни верѣдъ рѣчь. Въ тыя слу-
чии почти всички-ты Славянскы нарѣчія отли-
чать по нѣчто едно отъ друго. Освѣнь выше-
показаны-ты измѣненія Русси-ти сж нарядили
спорядъ языка си, да ся пише и въ Цръков-